

Bemærkninger delte i tvende Afdelinger: de frivillige og de ufrivillige Offre; jeg regner dem imidlertid under Et, det tror jeg er det Nærmeste — at under Forhandlingerne om Njøreplanen gjorde man fra tydsk Side gjældende, at der af Toldhensyn maatte levnes et længere Ophold i Vojens end tidligere. Det er altsaa slet ikke for at fjøre, men for at holde, det er derfor, at vi maa slynke os med at komme afsted. Det have vi saa ogsaa gjort, og derfor er det gamle Nat-Flgodstog, der benyttes i høi Grad til Befordring af levende Dyr, blevet forandret; men hvad er der slet som Følge deraf? Skke blot maa dette Tog fjøre hurtigere, men man har maattet skaffe nok et Flgodstog. Der naar, at „da man fra dansk Side maatte lægge Vægt paa, at Toget indkom saa tidligt som muligt til Altona—Hamborg,“ ja, hvad gjorde man saa? Dvang man saa Tydsterne til at fjøre hurtigere? Nei, saa var der ikke Andet for end at forlægge de korresponderende tydske Godstog, saaledes at de kunde komme tidligere til Vandrup. For altsaa at komme tidligere til Hamborg, saa maa vi selv se at komme tidligere til Vandrup. Naar, jeg bebrejder dem ikke, at de fjøre hurtigere, men vi maa ikke fremstille det som en Seir over Tydsterne, at vi have ladet os tvinge til at fjøre hurtigere. For at naae dette og tillige skaffe en hurtigere Befordring til Bøite, forandredes det ældre almindelige Godstog til et Flgodstog mellem Aarhus og Vandrup. Det, vi have gjort, er altsaa dels at fjøre hurtigere, dels at forandre et gammelt Godstog til et Flgodstog. Jeg skulde ikke have fremhævet dette, dersom den ærede Indenrigsminister ikke havde fremhævet, at det var en af Gevinsterne, men det er det ikke. Saa søies der til, „at der for Tiden føres Forhandling med den kongelige Direktion i Altona om at opnaae en tidligere Ankomsttid til Altona—Hamborg for Nat-Flgodstoget“. Det havde vi ikke dengang opnaaet, men nu hørte jeg jo i Gaar, at den høitærede Minister sagde, at det nu var opnaaet. Det glæder mig, men det har jo ikke noget at gjøre med disse Kontrakter, og jeg kan kun ønske, at det vil lykkes den meget ærede Minister at søie endnu andre Ting til, som kunde gjøre, at vi glemme disse sørgelige Kontrakter. — De andre Fordele, som den høitærede Minister anførte, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det, at vi have faaet Lov til at konkurrere med vore egne Skibe og givet Tydsterne Lov til det Samme, kan jeg virkelig ikke indse Fordele af. Den høitærede Minister fremhæver altid den store Fordel, at man ad Vandvouten kommer lige saa hurtigt som ad Søvouten,

men det vil jo sige, at vi konkurrere med vore egne Skibe. Hvad Glæde have vi af det? For Tydterne er det en Fordel at komme hurtigt til Hamborg, men at det skulde være en Fordel for Landet i sin Helhed, for hele den indenlandste Trafik, at udvikle en Route til stor Hurtighed, som ingen tænker paa at bruge under de nuværende Forhold, det forstaar jeg ikke. Rimeligvis har den høitærede Minister tænkt saaledes, at ville Tydsterne konkurrere med vore Skibe, saa ville vi staa ogsaa, og det har jeg ikke Noget imod, thi saa vil det maa ske føre til, at Skibene gaa ind, og det vilde være det Allerheldigste. Den ærede Minister siger, at det ikke blot er denne Tilslutning, vi have faaet, men ogsaa andre Tilslutninger, hvortil vi trængte. Hvad er da det for nogle? Jeg har læst Kontrakterne igjennem og finder stadig opløst, at vi komme 2 Timer hurtigere til og fra Berlin og forøvrigt ogsaa til Breslau, hvis vi ellers ville ad den Omvej, men en hurtigere Forbindelse med Kbln, Bremen og Bliessingen ser jeg ikke det Ringeste om. Naar saa den meget ærede Minister søiede til, at det var ikke Meningen, at vi skulde fjøre over Hamborg, naar vi vilde til Kjøbenhavn, saa er det sandt. Jeg tror imidlertid heller ikke, at jeg har sagt dette; jeg har kun sagt, at vi havde liden Interesse i, at Farttiden mellem Hamborg og Berlin er bleven kortere for os, da vi aldrig gaa over Hamborg til Berlin, ligesaa lidt som fra Berlin over Hamborg — det have kun Tydsterne Interesse i. Naar derfor den høitærede Minister subsummerer sine Resultater, idet han siger, at han fastholder bestemt, at det eneste Offer, der med Nødvendighed er gjort for disse ny Kontrakter, er den nye Doublering af Fltogene mellem Fredericia og Kjøbenhavn, saa siger jeg, at jeg gjerne kan indrømme den høitærede Minister, at det er det eneste Offer, der med Nødvendighed er gjort, naar jeg saa til Gjengjæld kan haabe, at den høitærede Minister vil indrømme mig, at de andre Offre ere gjorte uden Nødvendighed; men gjorte ere de. — Med Hensyn til Organisationsloven og Finantsloven, saa fremhævede den høitærede Minister at Betingelserne for, at man kunde faae Noget op paa Finantsloven, var, at man først blev enig om en Organisationslov. Jeg frygter for, at hvis man overhovedet skal komme nogen Veit med Hensyn til en frugtbar Fernbanepolitik, saa maa vi se at blive enige om at faae Noget paa Finantsloven, og jeg er bange for, at hvis man saaledes vil gjøre Enigheden om det ene afhængig af Enigheden om det Andet og omvendt, saa ender det med, at man slet ikke